

за изметъ, за да позная кротостта“. Който е придобилъ кротостта, той разполага съ магическата пръчица. Безъ кротостта човѣкъ нищо не може да постигне. Мнозина търсятъ живота, но тѣ трѣбва да знаятъ, че извънъ кротостта животътъ не може да се прояви. Всички хора иматъ животъ, но въпрѣки това умиратъ. — Защо? — Защото нѣматъ кротостта, не сж кротки. Безъ кротостта животътъ не може да се подържа. Христосъ казва: „Това е животъ вѣченъ да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога.“ Да познаете Бога, да познаете Христа, това значи да познаете любовта. Христа наричатъ още Синъ Божий, но това е титла. Че е Синъ Божий, ще познаете по това, дали носи въ себе си любовта. Нѣкой човѣкъ е генералъ, не защото носи военни дрехи, но защото е силенъ. Ако носи сила въ себе си, и безъ генералски дрехи той може да бжде генералъ. Не е достатъчно да кажете за нѣкого, че е вашъ възлюбенъ, или ваша възлюбена, но той трѣбва да отговаря на това име. Ако е въпросъ за обикновенъ възлюбенъ или възлюбена, такива възлюбени има много по свѣта. И Ксантипа бѣше възлюбена на Сократа, но понѣкога го заливаше съ вода. Единъ день Сократъ се разговарялъ съ ученицитѣ си, и въ това време жена му влѣзла въ стаята и го заляла съ вода. Невъзмутенъ, Сократъ се обърналъ къмъ ученицитѣ си съ думитѣ: Моята жена иска да покаже, че когато се посѣе нѣщо, следъ това трѣбва да се полѣе съ вода, да израсте, да даде плодъ. Сократъ казвалъ, че благодарение на жена си е станалъ философъ. Ще кажете, че Ксантипа била лоша жена. Коя жена не е заливала мъжа си съ вода? Коя жена не е ставала причина мъжа ѝ да пролива сълзи? Какво лошо има въ плача? Изкуство е да заставите човѣка да плаче. Важно е, какъ ще го заставите. Не е въпросъ да мушнете човѣка съ ножъ, за да го накарате да плаче. Това вече не е изкуство, нито е наука.

Като говоря по този начинъ, вие трѣбва да мислите, да разбирате добре. Азъ говоря, безъ да имамъ предъ видъ вашитѣ личности. Целта ми е да ви изнеса истината тѣй, както е, безъ никакво снизхождение. Че нѣкой билъ голѣмо величие. Какво отъ това? Днесъ е величие, утре не е никакво величие. Нѣкой минава предъ хората за светия. Днесъ е светия, утре не е никакъвъ светия. Смъртътъ дойде при него, хване го за гушата и го души тѣй, както задушаватъ и обикновенитѣ хора. Когато истинскиятъ светия умира, той извиква своитѣ приятели и се сбогува съ тѣхъ. Той